

at sørge for, at vi fik et meget bredt flertal omkring børneloven. Den skulle gerne bestå i et par årtier, inden vi kigger på den igen.

Der har været to problemer vedrørende børneloven, som har været til diskussion i Retsudvalget i flere omgange. Det første er kvinders oplysningspligt om den mulige far til deres barn, og det andet er pater est-reglen, som vi har kendt den indtil nu, men som har været anfægtet i forbindelse med det oprindelige lovforslag.

På begge områder har vi fået løsninger, som er tilfredsstillende, og som nu er medvirkende til, at vi får det brede flertal. Det allervigtigste er, at børn fremover meget lettere og hurtigere får to forældre. Allerede ved fødslen kan også par, der er ugifte, erklære, at de begge to tager omsorgen for barnet. Det er et stort fremskridt.

Men hr. Peter Skaarups fremtræden her i dag bringer i hvert fald to citater fra Folketingets mangeårige traditioner frem i min erindring. Det første er det gamle citat om, at hvis det er fakta, så benægter jeg fakta.

Det er faktisk sådan, hvis man læser hr. Peter Skaarups tillægsbetækningsbidrag, at så kan man læse, at han kritiserer et problem, som faktisk er løst i børneloven; det er løst med de ændringsforslag, der er et stort flertal for her i Folketinget. Så derfor er hr. Peter Skaarups indvendinger fuldstændig misvisende, og den bedste tjeneste, vi kan gøre sandheden her, er da at optrykke det tillægsbetækningsbidrag, som kommer til at stå til evig tid på tryk, sort på hvidt, så alle kan læse, at hr. Peter Skaarup har misforstået det hele totalt. Han har simpelt hen taget hovedet under armen og deponeret alt, hvad han havde af tankevirksomhed, uden for Retsudvalgets lokale, da han skrev det her tillægsbetækningsbidrag.

Jeg vil også gerne citere min gamle partifælle Aase Olesen, som engang sagde, at et ord er et ord, og en mand er en karklud. Hr. Peter Skaarup er den eneste mandlige ordfører i dette her frygtelige sammenrend af ordførere, som er meget opbragte over hr. Peter Skaarups opførsel. Jeg synes, det ville klæde hr. Peter Skaarup at mande sig op og komme herop på talerstolen og sige: O.k., jeg har misforstået det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil også gerne kvittere for den måde, hvorpå Retsudvalgets medlemmer har behandlet den her sag.

Det er jo rigtigt, at børneloven er en lov, der ikke bliver ændret på i hver folketingssamling.

Den nuværende børnelov er fra 1960, den rundede et skarpt hjørne sidste år og er kun ændret ganske få gange siden 1960.

Den tidligere borgerlige regering besluttede i 1992 at nedsætte et børneudvalg for at få revideret hele børneloven, og det er så, om man så må sige, frugten af det meget grundige udvalgsarbejde, som har fundet sted først i Børnelovsudvalget og siden i Retsudvalget, der nu fører frem til, at vi får et bredt parlamentarisk flertal bag en ny og moderne børnelov.

Der er fra fru Anne Baastrups side stillet et spørgsmål til mig, som drejer sig om et tema, som vi har drøftet meget indgående både i sidste samling og også i denne samling, og det gælder moderens oplysningspligt. Og her tror jeg ikke, det helt til fulde er lykkedes nogen af os at komme ud med budskabet. Jeg kan også se, at lederskribenten i dag i Information har fastholdt den misforståede opfattelse.

Det er jo sådan i dag efter gældende ret, at der er der også en pligt for moderen til at oplyse over for statsamtet, hvem der er far til barnet, og det er sådan i dag, at det er en rent administrativ afgørelse, hvorvidt det er strafbart. Her er der indført en praksis i dag ved statsamtene, at hvis det er en meget ung kvinde, der ikke har så velfunderede økonomiske forudsætninger for at kunne tage vare på barnet, ja, så får hun et bødeforlæg på et sted mellem 500 kr. og op til 2.000 kr. Er kvinden over 25 år og har styr på tingene, ja, så bliver hun fritaget administrativt for oplysningspligten.

Jeg synes ikke, det er rigtigt i et moderne retssamfund, at man har den administrative afgørelse til at kunne fritage for oplysninger om, hvem der er far til barnet, og ej heller i forhold til at afgøre, hvem der skal straffes.

Efter det lovforslag, som vi nu skal vedtage om et lille øjeblik, er det sådan, at statsamtet har til opgave at rådgive moderen om, hvor vigtigt det er også for barnet i fremtiden at få sit biologiske ophav fastlagt allerede omkring fødselstidspunktet.

Hvis det er sådan, at den rådgivning ikke fører frem til, at moderen oplyser det, hvis hun overhovedet kan oplyse det, videregives sagen så til retten, og så er det retten, der kan afgøre, hvorvidt man vil bruge de almindelige retsplejebeslættelser i retsplejelovens § 178, stk. 1, i forhold til at holde en vidnepligt og også sanktionere den.

Men domstolen kan endvidere ud fra en konkret vurdering af sagens omstændigheder, her-